

Cesvaines evaņģēliski luteriskās

Draudzes Vēstis

Nr.4 (7)

2011.gada 10.aprīlis – 24.aprīlis

GANĀ SLEJA

Draudzes gans Hanss Jensons

Jēzum bija mirt tautas labā un ne vien jūdu tautas labā, bet arī lai savāktu vienkopus izklīdinātos Dieva bērņus. (Jņ.11:51-52)

Ciešanu laiks sākas divas nedēļas pirms Lieldienām ar skatu uz Jēzus Kristus iešanu pretī Savām ciešanām Jeruzālemē. Mēs no jauna sagatavojamies sekot līdzī šim Jēzus ciešanu ceļam (via dolorosa) tā, it kā tas notiktu pirmo reizi, kaut arī mēs zinām, ka tas ir jau noticis. Tas ir veids, kā pazīstamas lietas varam piedzīvot no jauna. Tie ir notikumi, kas nav mums domāti tikai zināšanai, bet lai līdzī justu un iedziļinātos tajos, jo Jēzus cieta mūsu dēļ un mūsu vietā.

Ciešanu laikā līdz Lielajai piektdienai krucifikss baznīcā uz altāra tiek apsegts ar violetu plīvuru, bet Lielajā Piektdienā tas tiek atsegts, lai mēs spilgtāk ieraudzītu šo notikumu.

Palmu jeb Pūpolu svētdienā tiek pieminēta Jēzus iejāšana Jeruzālemē. Tad ļaudis ņēmu palmu zarus un sveicināju viņu kā ķēniņu. Šeit ziemeļos mums nav palmas un tāpēc mēs tās aizstājam ar pūpoliem. Ar Pūpolu svētdienu sākas Klusā nedēļa.

Izdzīvosim kopā Lieldienu dramatismu un svētību!

Lieldienas ir Baznīcas vislielākie svētki, lielāki nekā paši Ziemsvētki. Jo Jēzus, kura piedzimšanu mēs svinam Ziemsvētkos, parāda savu diženumu ar savu uzvaru pār nāvi Lieldienās.

Klusā nedēļa ietver ļoti lielu dramatismu. Mēs iedziļināties šajā drāmā un izdzīvojam to, lai labāk saprastu tā laika notikumus, jo tas, kas notika toreiz attiecas uz mums arī šodien.

Zajā ceturtdienā mēs esam kopā, kad Jēzus iestādīja Svēto Vakarēdienu.

Lielā piektdienā mēs piedzīvosim Kristus Krusta ceļu, ejot no Romas Katoļa baznīcas uz evaņģēliski luterisko baznīcu. Krusta ceļā tradicionālie notikumi, pie kuriem apstāsimies un pārdomāsim ir šie:

1. Jēzus tiek notiesāts uz nāvi.
2. Jēzus ņem savu krustu.
3. Jēzus pakrīt zem krusta.
4. Jēzus sastop savu māti.
5. Kirēnas Sīmanim liek nest Jēzus krustu.
6. Veronika noslauka Jēzus vaigu.
7. Jēzus otro reizi pakrīt zem krusta.
8. Jēzus sastop Jeruzālemes sievas.
9. Jēzus trešo reizi pakrīt zem krusta.
10. Kareivji novelk Jēzum drēbes.
11. Jēzu piesit krustā.
12. Jēzus mirst pie krusta.
13. Jēzus miesas tiek noņemtas no krusta.
14. Jēzus tiek guldīts kapā.

Klusā sestdienā baznīca simbolizē Jēzus kapu. Lielās piektdienas krusta ceļš noslēdzas ar to, ka Jēzus tiek guldīts kapā, baznīcas durvis tiek aiztaisītas ciet, tiek aizdedzināta sarkana kapu svece, kas deg līdz Lieldienām. Klusā sestdiena ir diena, kurā liturģija paliek klusumā, – tā ir lielā klusuma diena. Mēs esam aicināti saglabāt iekšēju mieru, lai labāk sagatavotos Lieldienu dievkalpojumam.

Lieldienās mēs nākam agri no rīta uz baznīcu, durvis ir atvērtas (tā simbolizējot novelto akmeni kapa priekšā) un ar prieku piedzīvojam, ka Jēzus nav kapā, bet augšāmcēlies un mēs atkal dziedāsim liturģijā *Aleluja!* Pēc svētku dievkalpojuma paliksim uz sadraudzību, lai turpinātu šo svētku svinēšanu.

INFORMĀCIJA

Dievkalpojumi Klusajā nedēļā Lazdonas ev.lut. baznīcā

18., 19., 20. aprīlī dievkalpojumi plkst 19.00

Par Pashā mielastu

Svētais Vakarēdiens tika iedibināts jūdu svētkos - lielā Pashā mielastā, ko viņi svinēja, pieminot atbrīvošanu no gūsta Ēģiptē. Lai labāk saprastu šo kontekstu,

kurā Svētais Vakarēdiens pirmo reizi tika svinēts, un visu simboliku, kas ar to saistās, tiek organizēts pasākums, kurā tas tiks paskaidrots. Pasākums notiks svētdien, **17.aprīlī plkst. 18.00** Madonas sociālā dienesta zupas virtuves telpās.

Pieteikšana pie Rudītes Kumsāres mob.t. 28801846, maksa 2,50 Ls (ietilpst ēdieni un dzērieni).

Zaļās Ceturtdienas ordinācijas solījuma atjaunošanas dievkalpojums Cēsīs plkst. 12.00

Zaļā Ceturtdiena ir īpaša visiem garīdzniekiem. Tā ir priesterības diena, jo tieši Svētā Vakarēdiena iestādīšanas laikā Jēzus teica saviem mācekļiem: „to dariet, mani piemindami”. Tā ir pavēle, kas mums, garīdzniekiem, jāpilda. Tāpēc ir veca tradīcija, ka tieši Zaļajā Ceturtdienā bīskapi aicina savus garīdzniekus uz kopīgo dievkalpojumu, kurā notiek mācītāju ordinācijas solījuma atjaunošana. Iepriekšējos gadus šis dievkalpojums notika tikai Rīgas Domā, bet līdzko tika izveidotas Liepājas un Daugavpils diacēzes, tas notiek šo diacēžu katedrālēs. Šogad pirmo reizi šāds dievkalpojums tiks organizēts Cēsu sv. Jāņa baznīcā, lai apkartējo draudžu locekļiem būtu lielāka iespēja piedalīties šajā īpašajā dievkalpojumā. Visu draudžu locekļi ir aicināti braukt līdz saviem mācītājiem un piedalīties šajā dievkalpojumā.

Lūgšanu nama iesvētīšana Madonā Zaļajā Ceturtdienā plkst. 21.00

Jau pagājušā gada otrajā pusē sākās iecere par lūgšanu nama izveidošanu Madonas pilsētas centrā. Madonas novada pašvaldība atbalstīja trīs garīdznieku - priesteru Riharda Rasnača, mācītāju Hansa Jensonu un Valda Strazdiņa lūgumu izīrēt bijušās kafejnīcas "Akācija" māju, lai to sakārtotu un tur notiktu nepārtrauktas lūgšanas.

Zīmīgi ir tas, ka šo lūgšanu namu ir plānots iesvētīt Zaļajā Ceturtdienā pēc dievkalpojuma, kurā īpaši tiek pieminēts notikums, kad Jēzus iestādīja Svēto Vakarēdienu. Pēc tam Viņš ar saviem mācekļiem gāja uz Ģetzemani.

„Tad Jēzus aiziet ar Saviem mācekļiem uz kādu vietu ar nosaukumu Ģetzemane... Tad Viņš saka tiem:

"Mana dvēsele ir noskumusi līdz nāvei:

palieciēt šeit un esiet ar Mani nomodā."

Un Viņš nāk pie mācekļiem un atrod tos guļam un saka uz Pēteri:

"Tātad jūs nespējat nevienu pašu stundu būt ar Mani nomodā?"

Esiet modrīgi un lūdziet Dievu, ka jūs neiekrītat kārdināšanā.

gars ir gan labprātīgs, bet miesa ir vāja."

Ir domāts, ka šis lūgšanu nams būs atvērts visu diennakti. Lai to varētu nodrošināt, ka tas būtu atvērts visu laiku, tiks izveidots dežurantu saraksts. Ja kāds ir uzrunāts palīdzēt ar šādu kalpošanu, tad droši var pieteikties pie manis. Šis projekts ir realizējies ar mūsu trīs garīdznieku

iniciatīvu, kam ir lielāks vai mazāks atbalsts katram no savām draudzēm.

To ir paredzēts finansēt no apmeklētāju ziedojumiem.

Līdz ar to, ka Madonas luterāņu draudzei sava baznīca ir patālu no pilsētas centra, es redzu Dieva vadību tajā, ka radās iespēja izmantot šo namiņu kā lūgšanas vietu pilsētas vidū. Ceru un lūdzu, lai šī vieta veicinātu lūgšanas. **Pirmkārt - tas mums ir vajadzīgs,** (*lūdziet Dievu, ka jūs neiekrītat kārdināšanā, gars ir gan labprātīgs, bet miesa ir vāja Mt.26:41.*)

Otrkārt - tas ir vajadzīgs pilsētai, ka tiek lūgts par to (*„Rūpējieties par tās pilsētas labklājību, kurp Es jūs liku aizvest, un pielūdziet To Kungu par to, jo tās labklājība būs arī jūsu labklājība."* Jer.29:7) un **treškārt – lūgšanu nams ir kā atgādinājums un zīme par to, ka lūgšanas ir vajadzīgas.**

Mēs visi paši pilnībā nekontrolējam savu dzīvi vai to, kas notiek mums apkārt. Mums jāmeklē palīdzība, drošība un patvērums tur, kur tas ir atrodams, proti, pie Dieva. Garīgā ziņā, lai lūgšanas tajā namā būtu, kā sargs, kas ir nomodā, jo mēs dzīvojam garīgā cīņā (*„Esiet skaidrā prātā, esiet modrīgi! Jūsu pretinieks velns staigā apkārt kā lauva rūkdams un meklē, ko tas varētu aprīt” 1.Pet.5:7*) un nav par velti, ka Jēzus saka: *„lūdziet Dievu, ka jūs neiekrītat kārdināšanā”!*

Ps.

Šajā lūgšanu namā būs arī elements, kas ir vairāk pieņemts pie mūsu māsām un brāļiem Romas katoļu konfesijā, proti, no Svētā Vakarēdiena svinēšanas atstāta Kristus miesa, lai tās priekšā meditētu un lūgtu. Mūsu konfesijā uzsveram to, ka Svētais Vakarēdiens ir domāts baudīšanai: „ņemiet un ēdiet”, „ņemiet un dzeriet” un to es arī uzveru. Tāpēc mums jābūt priecīgiem un pateicīgiem par to, ka mēs baudām Svēto Vakarēdienu gan ēdot, gan dzerot. Svētā Vakarēdiena noslēpums ir tik īpašs, ka mēs nevaram pietiekami apbrīnot to. Tāpēc mēs arī liturģijas laikā esam uz ceļiem šī brīnumainā noslēpuma priekšā Svētā Vakarēdiena iestādīšanas laikā dievkalpojumā. Mēs arī, dziedādami „Ak, Tu Dieva Jērs”, iegrimstam šajā noslēpumā. Kaut arī tas mums nav pierasts, ka mēs ārpus Svētā Vakarēdiena svinēšanas apstājamies šī brīnuma priekšā, es nevaru noliegt, ka Kristus ir klāt ar savu miesu arī tajā, kas tiek atstāts pēc dievkalpojuma noslēguma. Varam arī teikt, ka šis moments dievkalpojumā, ko es tikko aprakstīju, tiek pagarināts ilgāk nekā līdz dievkalpojuma noslēgumam, jeb ka, dievkalpojums šajā izpratnē turpinās.

Lieldienu nakts vigīlija Lazdonas ev.lut. baznīcā plkst. 23.00

Ko Krusts simbolizē?

Kas ir visu laiku pazīstamākais simbols, kas ir klātesošs visos ikviena kristieša dzīves aspektos no dzimšanas līdz pat nāvei?

Bez tā iesaida, ko atstāja pati Kunga Krustā sišana, vēsture piedzīvoja kardinālu lūzumu pēc tam, kad savā redzējumā krustu ieraudzīja Romas imperators Konstantīns. Vērodams krusta zīmi debesīs, viņš pievērsās Kristum un 312. gadā pielika punktu ilgstošajam un mokošajam kristiešu vajāšanas periodam.

Kā gan divas parastas līnijas – viena horizontāla un otra vertikāla, kuras spēj uzzīmēt pat bērns, varēja piespiest karāļus izmainīt vēstures gaitu un vienlaicīgi sniegt cilvēkiem tādu cerību un mierinājumu? Vai tas ir vienīgi simbols? Vai arī kristiešu pievēršanos šim simbolam ir rosinājis kaut kas daudz varenāks un efektīvāks? Uz šiem jautājumiem atbildes sniedz priesteris Pīters Gillkvists.

Tā ir **Uzvaras zīme** – Raksti saka, ka Kristus ar Savu nāvi „izdeldējis pret mums vērsto parādu rakstu ar visām tā prasībām un paņēmis to no mūsu vidus, pienaglodams pie krusta” /Kol.2:14/.

- Krusts – tas ir vairāk nekā pasaulīgas dekorācijas simbols, tas ir pasaules ierocis, kas mūs atbrīvo no verdzības grēkam, nāvei un velnam. Apustulis Pāvils saka: „Bet es no savas puses negribu lielīties, kā tikai ar mūsu Kunga Jēzus Kristus krustu, ar ko man pasaule ir krustā sista un es pasaulei” /Gal.6:14/.
- „Jo vēsts par krustu ir ģeķība tiem, kas pazūd, bet mums, kas topam izglābti, tas ir Dieva spēks” /1.Kor.1:18/

Zīme visiem laikiem – laikmetā, kad Baznīca vēl nebija sašķelta, agrīnie kristieši krustu ir godinājuši tikpat stipri kā apustulis Pāvils.

- 2.gadsimta kristietībā Tertuliāns (145-220) saka: „*Ikreiz, kad mēs ceļojam un pārvietojamies, ikreiz, kad izejam no mājas un atgriežamies atpakaļ, velkot kājās apavus, ejot vannā, sēžoties pie galda, aizdedzinot sveces, laižoties miegā vai ceļoties, ikvienas savas nodarbības laikā mēs sevi apzīmējam ar krusta zīmi.*”
- Gadsimtu vēlāk sv. Aleksandrijas Atanāsijs rakstīja: „*Ar krusta zīmes palīdzību tiek iznīcināta ikviena burvestība, izgaist jebkāda zintniecība, elki zaudē savu pielūdžējus, tiek pārtraukta ikkatra nodošanās nesaprātīgām baudām un ikviens cilvēks zemei piekalto skatienu paceļ uz debesīm.*”

- Sv.Jeruzālemes Kirils attiecībā uz krusta zīmes lietošanu bija vēl praktiskāks: „*Nekavējies apliecināt ticību Krustāsistajam. Saliec kopā pirkstus un drosmīgi apzīmogo ar krustu gan savu pieri, gan visu citu ko, arī maizi pirms ēšanas, traukus ar dzērieniem, arī ieejot un izejot, pirms laišanās miegā, kad apguļamies un kad ceļamies, kad esam ceļā un kad atpūšamies. Šī ir varena aizsardzība, ko nabagi saņem par velti, vājie – bez piepūles, tāpēc ka šī ir svētība no Dieva, arīdzan uzticamo pazīšanās zīme un šausmas dēmoniem. Pie krusta „Viņš atbrūņojis visas pretvaras, tās atklāti kaunā likdams”/Kol.2:15/. Kolīdz ierauga krustu, atceras Krustāsisto; top pilni baiļu čūsku galvu Satriecēja priekšā. Nenoniecini šo zīmi tikai tāpēc vien, ka tā tiek dāvāta par brīvu; gluži otrādi – tādēļ ar vēl lielāku godbijību izturies pret Labdari.*”
- Mārtiņš Lutērs aicina lietot krusta zīmi un savās rīta lūgšanu instrukcijās viņš raksta: „*No rīta, kad ceļaties, apzīmējiet sevi ar krusta zīmi un sakiet: „Dieva Tēva un Dēla, un Svētā Gara vārdā. Āmen.*”

Zīme, kurai piemīt spēks – kaut arī daži var sacīt, ka zīmēm nav reāla spēka, tomēr Dieva tautas vidū tām allaž ir tikusi piešķirta liela nozīme.

- Vecajā derībā aprakstītais Pashas notikums, kurā Dievs izraēliešiem pavēlēja: „*Tad no šīm asinīm paņemiet un apziediet abus durvju stabus un palodu namiem, kuros jūs to ēdīsiet*” /2.Moz.12:7/. Viņš apsolīja: „*Šinī naktī Es apstaigāšu Ēģiptes zemi un nonāvēšu ikvienu pirmdzimto Ēģiptes zemē kā cilvēkiem, tā lopiem un pār visiem Ēģiptes dieviem Es spriedīšu tiesu, Es, Tas Kungs. Un asinis lai ir jūsu zīme tanīs mājās, kurās jūs mītat; kur Es redzēšu asinis, Es gribu jums iet saudzēdams garām, un pār jums nenāks tas sods, kas nomaitā, kad Es sitīšu Ēģiptes zemi*” /2. Moz.12:12-13/. Šī asiņu zīme bija ievērojama ar to, ka to nevarēja uzskatīt vienkārši par simbolu. Tas bija ar spēku apveltīts simbols, turklāt tik lielā mērā, ka neļāva nāves eņģelim iznīcināt izraēliešu pirmsdzimtos. Iedomājieties tādā gadījumā Dzīvudarošā Krusta spēku, pie kura mūsu Pestītājs uzveica nāvi un ar kuru mēs apzīmogojam savas krūtīs.
- Uzturēšanās laiks tuksnesī, kad izraēlieši mira no indīgu čūsku kodieniem, kuras tiem tika uzsūtītas viņu glēvulības dēļ. Dievs Mozum teica: „*Darini sev čūskas attēlu un liec to par zīmi; un katrs, kas sakosts un to uzlūkos, tas dzīvos*” /4.Moz.21:8/. Lai cik tas mūsdienu cilvēkam arī šķistu neticami, taču cilvēki, kas paskatījās uz čūsku, palika dzīvi. Tieši uz šo epizodi Jēzus norādīja farizejam Nikodēmam, sacīdams: „*Un, kā Mozus paaugstinājis čūsku tuksnesī, tāpat jātop paaugstinātam Cilvēka Dēlam*”/Jņ.3:14/ Kur paaugstinātam? Pie krusta! Ārsti vēl joprojām izmanto Mozus čūskas simbolu kā savu atveseļošanās apzīmējošu zīmi.

Cik gan daudzkārt lielāka dziedināšanās ir sagatavota tiem, kuri nēsā kristiešu krusta zīmi?!

Mūs pašus apzīmogojošā zīme – ar Kristus Krustu tika uzveikts sātans, izpirkti mūsu grēki un pilnībā apmaksāti mūsu parādi. Apzīmogojot sevi ar krusta zīmi, mēs uzrādām savas jaunās personas apliecību. Kad tuvojas kārdinājums vai arī kad mūsu ķermenis grib noteikt kontroli pār savām kaislībām, tad, fiziskā veidā apzīmogojot sevi ar krusta zīmi, mēs atsvabinām krustā mītošo spēku, līdzīgi ar loku izšautai bultai.

Kā tradicionāli krustu pārmet kristieši?

Saliekot kopā labās rokas īkšķi, rādītājpirkstu un vidējo pirkstu. Tas simbolizē visu trīs Svētās Trīsvienības personu vienotību. Turklāt abus atlikušos pirkstus ir jāpiespiež pie delnas, kas liecina par Jēzus Kristus divām dabām – par Viņa pilnīgo Dievišķīgumu un pilnīgo cilvēcīgumu. Ar šādā veidā saliktu roku mēs vispirms pieskaramies pieri, tad krūšu vidusdaļai, pēc tam kreisajam un visbeidzot – labajam plecam. Tādejādi krusts skar mūsu prātu, mūsu sirdi un mūsu spēku.

Ja mēs šo zīmi izmantosim vienkārši, lai godinātu Tēvu, Dēlu un Svēto Garu, ar to atgādinot sev par Dieva klātbūtni, tad tas mums palīdzēs darīt labu un vairīties no grēka.

Krusts ir mūsu miera ierocis, un tas dāvā mums iespēju dzīvot svētu dzīvi. Sātans un viņa dēmoni no krusta bīstas. Tātad krusta zīme spēj aizsargāt Dieva bērņus.

4. gadsimta ievērojamais sv. Jānis Zeltamute sacīja: „Ikreiz, kad jūs apzīmējat sevi ar krusta zīmi, domājiet par krusta mērķi un apslāpējiet jebkādas dusmas un visas pārējās kaislības. Neaizmirstiet to cenu, kāda par jums tika samaksāta.”

DRAUDZES AKTIVITĀTES

Regīna Paegle

Arhibīskapa Jāņa Vanaga viesošanās mūsu draudzē un kapelas iesvētīšana.

Visai mūsu draudzei un mūsu mācītājam bija patīams prieks, ka 27. marta svētdienas dievkalpojuma vadīšanā piedalījās arhibīskaps Jānis Vanags. Dievkalpojuma sākumā arhibīskaps iesvētīja baznīcas kapelu, pulti, altāri un svečturus. Iesvētot altāri, svētītā eļļa tika likta uz visiem pieciem iegravētajiem krustiņiem altārgalda virsmā. Šie pieci krustiņi simbolizē Jēzus piecas brūces pie krusta – rokās, kājās un sēnā.

Arhibīskapa vadītais sprediķis noteikti uzrunāja katru no mums. Viņa sacītie vārdi ar reālu, pārdzīvojumu pilnu piemēru no savas personīgās pieredzes aicina, ne tikai uz pārdomām „vai esmu tālu no Dieva?”, „kur esmu aizmaldījies?”, bet arī uz reālu, garīgu darbošanās procesu – ceļa meklēšanu uz kristīgo ticību, atgriešanos tajā, kā arī pieaugšanu patiesā Kristus mīlestībā. Lai tas mums visiem kopā un katram atsevišķi izdodas arvien veiksmīgāk! Lai darbojoties savās ikdienas gaitās mēs piedomātu, neaizmirstu par vārdiem, kuri tiek sacīti dievkalpojumu noslēdzot: „Ejiet ar mieru un kalpoiet Tam Kungam ar prieku!”

Pēc dievkalpojuma visi varējām pulcēties pie sadraudzības galda. Lai gan biežāk mēs esam steigas piepildīti, tad šajā reizē nevienam īpaši nebija jāsteidzas, visi bija gandarīti, ka tieši mūsu draudzei ir tikusi šī svētība – pavadīt laiku sarunās ne tikai vienam ar otru, bet arī ar arhibīskapu Jāni Vanagu. Ir tik patīkami, ka mums ir jautājumi. Tas nozīmē, ka mēs alkstam pēc zināšanām, vēlamies noskaidrot to, ko līdz šim nezinājām.

Sadraudzības laikā Jānis Vanags arī paskaidroja, kā viņš pats izteicās „savas dīvainības”. Viena no tām bija sekojoša: kad tiek sagatavots Svētais Vakarēdiens saņemšanai, pēc tā noris „Miera sveiciens” jeb izlīdzināšanās citam ar citu. Šī sveiciens laikā arhibīskaps tur sakļautus abu roku rādītājpirkstus ar īkšķiem. Kāpēc viņš tā dara, ir divi pamatojumi: 1) cieņa pret svēto Jēzus miesu, kuru viņš ar šiem pirkstiem satvers un dos draudzes cilvēkiem pēc Miera sveiciens, 2) no estētiskā viedokļa. Gluži dabisks jautājums no tā izriet: „Kā tad sasveicināties „Miera sveicienā” ar arhibīskapu?” Visi, kas nesteidzās mājup, varēja to redzēt, jo arhibīskaps Jānis Vanags kopā ar mūsu draudzes mācītāju nodemonstrēja šo procesu. Sasveicinoties draudzes locekļi saņem arhibīskapa rokas no apakšas līdz elkoņiem un it kā apskaujoties, saliecas uz vienu pusi.

Arhibīskaps arī ļoti vienkārši un saprotami skaidroja par vīraka lietošanu vai nelietošanu. Viņš uzsvēra divas būtiskas lietas: 1) vīraka simboliskā nozīme, jo kā vīraka smarža ir patīkama un ceļas uz augšu, tā arī mūsu lūgšanas līdzīgā veidā ceļas uz augšu – Dievam, 2) ja draudzē to lieto un draudzei tas sagādā prieku, tad bez jebkādiem pārmetumiem to var lietot.

Šajā reizē ir ļoti sirsnīga vēlme uzslavēt tās draudzes čaklās rokas, kuras nemitīgi organizē un pilda visus nepieciešamos darbus, kuri jāveic lai uzklātu, saliktu krāšņo sadraudzības galdu. Lai vienmēr Dieva svētība jums, čaklo roku īpašnieces!

Ir tik priecīgi sirdī, ka redzam to, ka mūsu draudzē ir jauni kristīgās

ticības alcēji – katehūmeni, kuri apmeklē nodarbības un piedzīvo dievkalpojumus. Prieks arī par tiem, kuri citas reizes pēc dievkalpojumiem ir devušies savās dienas gaitās, bet, ka šoreiz viņi ir uzdrošinājušies un palikuši, un veltījuši laiku sadraudzībai ar pārējiem draudzes locekļiem.

AKTIVITĀTES MADONAS PRĀVESTA IECIRKNĪ

Evaņģēlists Agris Pilsūms

Jaunumi Kalsnavas draudzē

27. martā Kalsnavas draudzē notika pateicības dievkalpojums atzīmējot draudzes juridiskā statusa atjaunošanas 20. gadadienu. Tā kā draudzes dibināšanas gads nav zināms, jo sākotnēji Kalsnavas draudze bijusi apvienota ar Bērzaunes draudzi, bet Latvijas Konversācijas vārdnīcā pirmais patstāvīgs mācītājs Kalsnavā minēts 1626. gadā (pirms 385 gadiem), to var pieņemt par draudzes patstāvīgas darbības sākuma laiku. Dievkalpojumu vadīja LELB arhibīskaps Jānis Vanags. Parasti dievkalpojumi notiek kapelā, bet svētku reizē – Jaunkalsnavas pamatskolā. Atšķirībā no citām apkārtnes draudzēm Kalsnavas draudze savu darbību okupācijas gados nepārtrauca, tā pulcējās uz dievkalpojumiem gan Veckalsnavas kapu kapličā, gan privātās mājās. Veckalsnavas baznīca, kas celta 1835. gadā, Otrā Pasaules kara laikā – 1944. gadā – tika saspridzināta. Lai gan Atmodas gados bija centieni sagrauto ēku atjaunot, tie nav devuši rezultātu. Pašreiz Veckalsnavā ir apdzīvotas tikai nedaudzas mājas, līdz ar to atjaunot baznīcu šajā vietā nebūtu lietderīgi, toties varētu domāt par neliela dievnama būvi pašreizējā pagasta centrā – Jaunkalsnavā.

1982. gadā Kalsnavas draudzes sakrālie trauki un piederumi tika deponēti Madonas novadpētniecības muzejā. Kristāmtrauks, biķeris, ciborijs, ciborija kauss, vīna kannu un ziedojumu trauks datēti ar 1774., 1835., 1885., 1935. gadu. Draudze tos ir atguvusi savā īpašumā un tagad, svinīgajā pateicības dievkalpojumā, arhibīskaps Jānis Vanags tos no jauna iesvētīja un Svētā Vakarēdiena trauki pēc gandrīz 30 gadu pārtraukuma tika lietoti paredzētajam mērķim. 1747. gadā darināto un no jauna iesvētīto kristāmtrauku savam mērķim plānots lietot jau šajās Lieldienās.

Dievkalpojumu ar garīga satura dziesmām kuplināja Kalsnavas sieviešu vokālais ansamblis "Vīzija", vadītāja Iveta Upeniece. „Mums visām ļoti patika dievkalpojums, sirsnīgs un mīļš, viss Dieva godam!” – pēc dievkalpojuma rakstīja ansambļa dalībnieces. Svētkos Kalsnavas draudzi sveica pagasta pārvaldes vadība, mūsu baznīcas Madonas prāvesta iecirkņa draudzes un Romas katoļu Jaunkalsnavas draudze. Īpašs sveiciens bija

priestera Ingara Stepkāna dziedātais 23. psalms.

Kopš gada sākuma dievkalpojumi Kalsnavas draudzē notiek katrā mēneša 1. un 3. svētdienā pulksten 15. Iesākts iesvētības mācību cikls, kas, cerams, jau mūsu Kunga Augšāmcelšanās svētkos vainagosies ar kristībām un jaunu draudzes locekļu ievēšanu. Dievkalpojumu 24. aprīlī pulksten 17.00 vadīs prāvests Hanss Jenson. Sākot ar 27. martu patstāvīgā kalpošanā Kalsnavas draudzē ir norīkots evaņģēlists Agris Pilsūms.

Madonas draudzes locekle Ērika Pomere

Madonas prāvesta Hansa Jensonu ievēšana amatā

Kad dabas norisēs jau jūtams gaismas pārākums pār tumsu, un kristieši ar lūgšanām, atteikšanos un miesas gavēšanu cenšas sevi sagatavot Baznīcas lielākajiem svētkiem – Lieldienām, Bērzaunes baznīcā ieradās Rīgas un Latvijas arhibīskaps Jānis Vanags. Iemesls tam bija ļoti nopietns – Madonas prāvesta iecirkņa draudžu sapulce un Dievkalpojums ar prāvesta ievēšanu amatā.

Mēdz teikt, ka vislabākās lietas ir vistuvāk – gaisma tavās acīs, pienākumi tavās rokās un Dieva ceļš tieši tavā priekšā. Vēl nav apritējis gads, kopš mācītāju Hansu Jensonu par savējo sauc Madonas un Cesvaines evaņģēliski luteriskās draudzes. Mēs esam pateicīgi Dievam, ka viņš atsaucās arhibīskapa aicinājumam un uzņēmās vadīt mūsu draudzes. Hanss Jenson (pēc tautības zviedrs) jau 10 gadus dzīvo un kalpo Latvijā. Mācītājs ar savu īpašo skatu uz draudzes dzīvi, ar atsaucīgo un Dieva mīlestības pilno sirdi spēj iemantot ticības brāļu un māsu uzticību, un atbalstu arī prāvesta vēlēšanās.

Madonas prāvesta iecirknī ir 12 draudzes – Bērzaunes, Cesvaines, Ērgļu, Kalsnavas, Liezēres, Lubānas, Ļaudonas, Madonas, Tirzas, Vecogres, Vestienas un Vietalvas. Iecirknī kalpo 4 mācītāji, 2 palīgmācītāji, evaņģēlists un lektors. Prāvestam neiztikt bez savas komandas – prāvesta vietnieka pienākumus veiks mācītājs Kaspars Eglītis, prāvesta palīgs – Agris Pilsūms. Iecirkņa mantzinis – Guntars Agate Paeglis, Svētdienas skolas koordinatore - Nadežda Niedrīte un diakonijas darba koordinatore Rudīte Kumsāre.

Prāvests Hanss Jenson jau iesācis darbu pie iecirkņa mācītāju konventu rīkošanas, draudžu apmeklējumiem svētdienas Dievkalpojumos, iecirkņa sapulces organizēšanas un piedalīšanos Kapitula un Virsvaldes sēdēs. Atliek prāvestam Hansam Jensonam novēlēt Dieva žēlastību un

mīlestību, sirds gudrību un Svētā Gara klātbūtni viņa turpmākajā kalpošanā.

Arhibīskapa viesošanās reizē noslēdzās arī iecirkņa diakonijas darbinieku apmācības process, kas ilga pusotru gadu. Klātesot diakonijas centra vadītājai Intai Putniņai un apmācību koordinatorei Rudītei Kumsārei, apliecības saņēma 24 jauni diakonijas darba palīgi no septiņām iecirkņa draudzēm (no Cesvaines draudzes – Daina Briede, Lidija Andersone un Raitis Jakovičs). Tas ir labs papildinājums diakonijas darba veicējiem.

Vizītes laikā arhibīskaps lasīja lekciju „Lūgšana ar Svētajiem Rakstiem”. Lekcija par Svēto Rakstu lasīšanu, meditāciju, lūgšanu un kontemplāciju stiprināja klātesošos un dāvāja Dievišķu mierinājumu. Kā arhibīskaps J. Vanags piebilda: „Kļūt bez vēlmēm laimīgs!”.

KALENDĀRS

LIELDIENAS

Klusā nedēļa		Lieldienu nedēļa			
Ciešanu laiks		Lieldienu laiks ar augšāmcelšanās tēmu			
Gavēņa laiks (40 dienas)		Lieldienu laiks līdz debesbraukšanas dienai (40 dienas)			
Pirmsgavēņa laiks			Novenna		
Pirmsgavēņa un gavēņa laiks (70 dienas)		Lieldienu laiks (50 dienas)			
Draudzes avīzes numuri					
Nr. 2	Nr. 3	Nr. 4	Nr. 5	Nr. 6	Nr. 7

“Ja Tas Kungs tā gribēs, mēs dzīvosim un darīsim to un to.”

/Jēk. 4:15/

Cesvaines draudzes kalendārs

- 10. aprīlis** **SVĒTDIENA** *Mūsu Kunga ciešanu pirmā svētdiena*
9⁰⁰ DIEVKALPOJUMS Svētdienas skola.
15. aprīlis
piektdiena **18⁰⁰ Padomes sēde**
16. aprīlis
sestdiena **16⁰⁰ Iesvētes mācības**
18⁰⁰ DIEVKALPOJUMS
19⁰⁰ Filmu vakars /”Kristus ciešanas”/
- 17. aprīlis** **SVĒTDIENA** *Mūsu Kunga ciešanu otrā svētdiena*
jeb Palmu / Pūpolu svētdiena
9⁰⁰ DIEVKALPOJUMS Svētdienas skola.
Sadraudzība pēc dievkalpojuma
21. aprīlis
Zaļā Ceturtdiena
17⁰⁰ DIEVKALPOJUMS
22. aprīlis
Lielā Piektdiena
11⁰⁰ KRUSTA CEĻŠ /no Cesvaines Romas katoļu baznīcas uz evaņģēliski luterisko baznīcu/.
Tie, kuri dažādu iemeslu dēļ, nevar piedalīties Krusta ceļā, pulcējas luterāņu baznīcā, kur būs iespēja dzirdēt Krusta ceļa staciju apceres lasījumus un dziedāt krusta ceļa dziesmas, un sagaidīt pārējos krusta ceļa dalībniekus.
- 24. aprīlis** **SVĒTDIENA** *Lieldienas*
9⁰⁰ DIEVKALPOJUMS Svētdienas skola.
/dievkalpojums notiks baznīcas lielajā telpā/
Sadraudzība pēc dievkalpojuma

KONTAKTI

Mācītāja pieņemšanas laiks ir piektdienās no plkst. 17⁰⁰ -18⁰⁰, bet vēlams iepriekšēja pieteikšanās pa telefonu. Ir iespējams vienoties arī par citu laiku.
Draudzes mācītājs Hanss Jensons, tel. 26524555, hanss.jensons@lelb.lv
Draudzes priekšnieks Normunds Kārklīņš, tel. 29169309, normundskarklins69@inbox.lv
Dr. priekšnieka vietniece, lietvede Astrīda Briede, tel. 26673450, astrida.briede@inbox.lv
Cesvaines evaņģēliski luteriskā draudze, Baznīcas ielā 4, Cesvainē, LV4871, Reģ. nr. 90000507727, GE Money Bank, konta nr. LV37BATR0051J01815900